

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. T.**
zastoupen advokátkou Mgr. Beatou Jeżowiczovou
sídlem Jablunkovská 2014/40a, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2018 č. j. MSK 29860/2018, ve věci
námitek proti záznamů bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 9. 4. 2018 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 13. 12. 2017, č. j. SMO/53092817/DSČ/Rez-BS., kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů pro jejich nedůvodnost, a provedené záznamy byly potvrzeny.
2. Žalobce v žalobě namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, když bylo vydáno v rozporu s tím, co vyšlo v průběhu správního řízení najevo. Žalobce zcela konkrétně napadá 3 pokutové bloky, na základě kterých mu byly zaznamenány body v registru řidičů a u kterých dle názoru žalobce nebyly splněny veškeré náležitosti pokutového bloku. Z předmětných pokutových bloků totiž vyplývá, že k přestupkům mělo dojít na ul. Frýdlantská (přestupek ze dne 24. 7. 2017), na ul. Václavovická (přestupek ze dne 11. 5. 2016) a na ul. Hlavní (přestupek ze dne 15. 9. 2016), přitom ale není uvedeno, na jakém úseku těchto ulic mělo k přestupku dojít. Určení konkrétního úseku je však dle žalobce zásadní z hlediska porušení povinnosti uvedené v § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve znění pozdějších předpisů, neboť porušení právě této povinnosti je vázáno na jízdu v obci. Z předmětných pokutových bloků tedy není zřejmé, ve které části ulice měl být přestupek spáchán, což činí tyto správní akty dle žalobce nepřezkoumatelnými a taková rozhodnutí nemohou být podkladem pro záznam bodů.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě doručené soudu dne 12. 6. 2018 zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobce v žalobě pouze zopakoval argumentaci uplatněnou v odvolání, se kterou se žalovaný již vypořádal.
4. Ve věci u podepsaného soudu proběhlo dne 16. 1. 2019 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů soud zjistil, že správní orgán I. stupně dopisem ze dne 13. 9. 2017, č. j. SMO/358641/17/DSČ/Tro-BS oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti záznamu bodů námitky, ve kterých uvedl, že s provedeným záznamem bodů v registru řidičů nesouhlasí, jelikož je názoru, že nedosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, tedy že provedený záznam bodů v registru řidičů je nesprávný. Správní orgán I. stupně proto zahájil řízení ve věci námitek proti dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a určil žalobci lhůtu k vyjádření se k podkladům správního řízení. V rámci nahlížení do spisu žalobce požádal o kopie pokutových bloků k jednotlivým přestupkům kladeným mu za vinu. Žádosti žalobce správní orgán I. stupně vyhověl a určil mu novou lhůtu k vyjádření se k podkladům. Žalobce ve vyjádření ze dne 25. 11. 2017 svůj nesouhlas s provedeným záznamem odůvodňoval následovně. 1) Na pokutovém bloku ze dne 24. 7. 2017, číslo C 04402018 poukazoval na nesrozumitelný údaj 1044, dále absencí přesného popisu místa spáchání přestupku, tedy zda ke spáchání přestupku došlo v obci nebo mimo obec. 2) Na pokutovém bloku ze dne 11. 5. 2016, číslo M 0505221 dle žalobce absentuje přesný popis místa spáchání přestupku a to, zda ke

spáchání došlo v obci nebo mimo obec. 3) Na pokutovém bloku ze dne 15. 9. 2016, číslo L 0074370 dle žalobce absentuje přesný popis místa spáchání přestupku a to, zda ke spáchání došlo v obci nebo mimo obec. Uvedené pokutové bloky tedy vykazují vady, které je činí vadnými a nezpůsobilými pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidičů. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 13. 12. 2017, č. j. SMO/53092817/DSČ/Rez-BS námitky žalobce zamítl jako nedůvodné a provedené záznamy potvrdil. V odůvodnění prvostupňový správní orgán uvedl, že pokutové bloky obsahují všechny náležitosti rozhodnutí podle ust. § 85 odst. 4 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, tedy komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena a jsou rovněž podepsány žalobcem. Pro úplnost správní orgán konstatoval, že shodně na věc pohlíží i nový zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. K námitce neurčitěho popisu místa spáchání přestupku prvostupňový orgán uvedl, že na všech předmětných pokutových blocích je uveden údaj „§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Z citace tohoto ustanovení, které začíná „V obci“ správní orgán tedy dovodil, že je zcela jasné, kde k jednotlivým přestupkům došlo. Dne 11. 1. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání žalobce, které bylo po výzvě odůvodněno odvolacími důvody obsahující totožné již jednou uplatněné námitky a nově žalobce poukázal na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu, která vyzdvihuje klíčovou roli vymezení vytýkaného skutku. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovu odvolání a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, když neshledal, že by v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti vyvstala pochybnost, že se tak nestalo v obci. Žalovaný dále uvedl, že žalobce navíc svým podpisem potvrdil souhlas s projednáním přestupku příkazem na místě, resp. ochotu zaplatit pokutu za přestupek v pokutovém bloku specifikovaný.

7. Pro úplnost soud dále z obsahu správních spisů zjistil obsah namítaných pokutových bloků:
 - Pokutový blok ze dne 24. 7. 2017, číslo C 0440218, v jehož kolonce 5. Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání je uvedeno: „1044, 24. 7. 2017, I/56, X, ul. Frýdlantská, §18/4 zák. 361/2000 Sb. – rychlost 50/70/67, F. Místek“
 - Pokutový blok ze dne 11. 5. 2016, číslo M 0505221, v jehož kolonce 5. Přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: „Dne 11. 5. 2016 v 16:37 hod., ul. Václavovická, Šenov, rychlost § 18/4 zák. 361/2000 Sb., 50/62/59, Ford Fusion RZ: X“
 - Pokutový blok ze dne 15. 9. 2016, číslo L 0074370, v jehož kolonce 5. Přestupkové jednání – doba, místo a popis je uvedeno: „15. 9. 16 v 10²⁰ hod., Šenov. Ul. Hlavní, § 184 zák. 361/2000Sb. Rychlost 50/69/66, Ford Focus, RZ X“
8. Soud neshledal v napadeném rozhodnutí ani v postupu správních orgánů žádné vady řízení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, řádně odůvodněné a závěry žalovaného mají oporu ve spise, což platí také pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Stejně tak soud neshledal žalobu důvodnou ani v žalobních bodech.
9. K žalobní námitce, že na předmětných pokutových blocích nebylo uvedeno místo spáchání přestupku tak, aby bylo možné jej jednoznačně identifikovat, když měly být uvedeny pouze názvy ulic bez označení konkrétního úseku ulice, krajský soud především připomíná, že napadené rozhodnutí se týká námitek proti provedeným záznamům bodů v registru řidičů podaných podle ust. § 123f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním

provozu. Předmětem přezkumu tedy není rozhodnutí vydané v řízení, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků. Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 k závěru, že „*V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak je možné uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.*“ V posuzovaném případě však žalobce v řízení o záznamu bodů v registru řidičů uplatňoval námitky směřující toliko do obsahových požadavků na pokutové bloky. Ne jinak je tomu i v žalobě.

10. Krajský soud přisvědčuje zcela argumentaci žalovaného, že je-li na kopiích pokutových bloků užito spojení „§ 18/4 zák. 361/2000“ a dále vymezení ulice a obce, kde mělo k přestupkovému jednání dojít, ve spojení s vymezením hranic rychlostí (např. 50/70/67), nelze mít pochyb o tom, že užití uvedeného spojení jednoznačně vymezuje překročení stanovené rychlosti vozidla *v obci*. Vymezení bližšího úseku ulice, kde došlo ke spáchání přestupkového jednání je zjevně nadbytečným údajem, neboť pokutový blok ob stojí jako podklad pro záznam bodů do registru řidičů v podobě, která byla předložena správnímu orgánu, potažmo soudu. V souhrnu v pokutovém bloku užitých údajů nelze nalézt rozumné pochybnosti o tom, že by k přestupkovému jednání mělo dojít na jiném místě než v obci. Námitku žalobce lze v tomto kontextu označit jako účelovou. Byť samotná přestupková jednání nejsou předmětem přezkumu krajským soudem, nelze odhlédnout od toho, že si lze jen stěží rozumně představit, že by žalobce přijal pokutový blok, tedy že by netrval na projednání svých přestupků ve správním řízení, pokud by mu měla být uložena pokuta za překročení rychlosti vozidla v obci, ačkoliv by k překročení došlo mimo obec.
11. Krajský soud tak po přezkoumání samotných pokutových bloků nemohl přisvědčit žalobním námitkám, neboť má za to, že vymezení přestupkových jednání včetně porušených právních norem a místa spáchání přestupků jsou v každém jednotlivém přestupkovém bloku zcela jednoznačná nevzbuzující pochybnosti. Krajský soud si dovoluje v této souvislosti připomenout závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle kterých je podstatné, aby „*konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.*“
12. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 16. ledna 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu